

BÓG BIBLI

„Po części bowiem tylko poznajemy, po części prorokujemy. Gdy zaś przyjdzie to, co jest doskonałe, zniknie to, co jest tylko częściowe. Gdy byłem dzieckiem, mówiłem jak dziecko, czułem jak dziecko, myślałem jak dziecko. Kiedy zaś stałem się mężem, wyzbyłem się tego, co dziecięce. Teraz widzimy jakby w zwierciadle, niejasno; wtedy zaś zobaczymy twarzą w twarz: Teraz poznaję po części, wtedy zaś poznam tak, jak i zostałem poznany.” 1 Koryntian 13:9-12

1. Poznanie człowieka i ograniczenia języka

A. Jak człowiek poznaje materialny świat? (EPISTEMOLOGIA)

- ❖ Zmysły (odbiór informacji przez wzrok, słuch, węch, smak, dotyk)
 - ❖ Rozum (analiza informacji, kojarzenie, wyciąganie wniosków)
 - ❖ Wiara (ponad 70% informacji przyjmujemy „na wiarę”)
 - ❖ Miłość (pozwala dostrzec głębszy wymiar rzeczywistości)
- Ponieważ rzeczywistość jest bardzo złożona (skomplikowana) i dociera do nas tak dużo informacji, że nie możemy wszystkich przyjąć, musimy wybierać tylko niektóre z nich i upraszczać sobie obraz rzeczywistości (myślenie schematami), abyśmy mogli w niej jakoś funkcjonować.
 - Sposób widzenia świata zależy od poprzednich doświadczeń, wiedzy, uznawanych wartości, pragnień, światopoglądu itd. (Np. artysta, budowniczy, leśnik, myśliwy patrząc się na ten sam las, widzą coś całkowicie odmiennego.)

B. Wyrażanie poznania

- Bardzo często nie jesteśmy w stanie zrozumieć drugiego człowieka, ponieważ używając pewnego słowa pragnie on wyrazić inną treść, niż ta, którą my widzimy w tym słowie.
 - ❖ **Rzeczywistość materialna** (zmysły): gorący, zimny, słodki, gorzki
Ktoś może odczuwać zimno, kiedy dla kogoś innego może być ciepło, albo nawet za gorąco (ale można określić temperaturę np. w stopniach Celsjusza).
 - ❖ **Rzeczywistość psychiczna** (serce): smutny, radosny, samotny
Ktoś może być smutny z powodu utraty zabawki, inny z powodu nie zdania egzaminu, a jeszcze inny jest smutny z powodu utraty (śmierci) przyjaciela.
 - ❖ **Rzeczywistość duchowa** (dusza): piękny, dobro, zło, prawda
Istnieje obiektywne dobro i zło, jednak zrozumienie ludzi jest bardzo subiektywne to, co jeden może uważać za dobro inny może uważać za zło.
- Ponieważ ludzie nie mogą wyrazić swoich przeżyć lub odczuć za pomocą zwykłego języka, próbują to wyrazić za pomocą wierszy, muzyki, obrazów i innych środków artystycznych.

C. Człowiek mówi o Bogu

„Ponieważ nasze poznanie Boga jest ograniczone, ograniczeniom podlega również nasz język, którym mówimy o Bogu. Nie możemy określać Boga inaczej, jak tylko biorąc za punkt wyjścia stworzenie, i to tylko według naszego ludzkiego, ograniczonego sposobu poznania i myślenia.” KKK 40

- ❖ Gdybyśmy nawet poznali Boga bezpośrednio, nie byłibyśmy w stanie w pełni wyrazić tego ludzkim językiem. (Jesteśmy bliżej prawdy, kiedy mówimy o Bogu, Kim nie jest niż wtedy, Kim jest). Musimy być świadomi niedoskonałości słów, które słyszymy lub wypowiadamy.
- ❖ Nasze wyobrażenie Boga, jest całkowicie inne niż sam Bóg.
- ❖ W miarę głębszego poznawania Boga, nasze wyobrażenie Boga ulega zmianie.
- ❖ Aby pełniej poznać Boga musimy być gotowi na zmianę swojego wyobrażenia Boga.
- ❖ Bóg jest zawsze większy i wspanialszy, niż nasze najwspanialsze wyobrażenia o Bogu. (Św. Tomasz po napisaniu SUMMY teologicznej, poznał pełniej Boga i uznał swoje dzieło za słomę, czyli coś bez większej wartości.)

2. Drogi do Boga (sposoby poznawania Boga).

- ❖ Stworzenie (Rz 1,18-23)
„Bo z wielkości i piękna stworzeń poznaje się przez podobieństwo ich Stwórcę.” Mdr 13:5
- ❖ Otwarte serce, pokora, pragnienie poznania Boga, zaufanie, miłość.
- ❖ Prorocy
- ❖ Jezus Chrystus (Hbr 1,1-4)
„On jest obrazem Boga niewidzialnego – Pierworodnym wobec każdego stworzenia” Kolosan 1:15

3. Dostępna poznaniu człowieka istota Boga

📖 *„Mężowie ateńscy - przemówił Paweł stanawszy w środku Areopagu - widzę, że jesteście pod każdym względem bardzo religijni. Przechodząc bowiem i oglądając wasze świątynie jedną po drugiej, znalazłem też ołtarz z napisem: "Nieznanemu Bogu". Ja wam głoszę to, co czcicie, nie znając. Bóg, który stworzył świat i wszystko na nim, On, który jest Panem nieba i ziemi, nie mieszka w świątyniach zbudowanych ręką ludzką i nie odbiera posługi z rąk ludzkich, jak gdyby czegoś potrzebował, bo sam daje wszystkim życie i oddech, i wszystko. On z jednego (człowieka) wyprowadził cały rodzaj ludzki, aby zamieszkiwał całą powierzchnię ziemi. Określił właściwie czasy i granice ich zamieszkania, aby szukali Boga, czy nie znajdą Go niejako po omacku. Bo w rzeczywistości jest On niedaleko od każdego z nas. Bo w nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy, jak też powiedzieli niektórzy z waszych poetów: Jesteśmy bowiem z Jego rodu. Będąc więc z rodu Bożego, nie powinniśmy sądzić, że Bóstwo jest podobne do złota albo do srebra, albo do kamienia, wytworu rąk i myśli człowieka.”* Dzieje Apostolskie 17: 22-29

- Jest Stwórcą świata (przekracza świat, nie jest częścią świata.)
- Jest władcą świata.
- Jest w pełni samowystarczalny
- Jest źródłem życia
- Angażuje się w nasze życie
- Pragnie, aby ludzi Go szukali, aby nawiązać z nim relację przyjaźni
- Jest żywy, jest osobą

📖 *„Syn Boży, Chrystus Jezus, Ten, którego głosiłem wam ja i Sylwan, i Tymoteusz, nie był tak i nie, lecz dokonało się w Nim tak. Albowiem ile tylko obietnic Bożych, w Nim wszystkie są tak. Dlatego też przez Niego wypowiada się nasze Amen Bogu na chwałę. Tym zaś, który umacnia nas wespół z wami w Chrystusie, i który nas namaścił, jest Bóg. On też wycisnął na nas pieczęć i zostawił zadatek Ducha w sercach naszych.”* 2 Koryntian 1:19-22

- Objawia siebie przez obcowanie z człowiekiem (dawanie obietnic, zawieranie przymierza, działanie poprzez ludzi itd.)
- Prowadzi ludzi przez obietnice, wskazuje przyszłość, objawia swoje pragnienia.
- Obietnice wypełnił w Jezusie Chrystusie.

📖 „Nowina, którą usłyszeliśmy od Niego i którą wam głosimy, jest taka: Bóg jest światłością, a nie ma w Nim żadnej ciemności. Jeżeli mówimy, że mamy z Nim współuczestnictwo, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie postępujemy zgodnie z prawdą. Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On sam trwa w światłości, wtedy mamy jedni z drugimi współuczestnictwo, a krew Jezusa, Syna Jego, oczyszcza nas z wszelkiego grzechu. Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy. Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, Bóg jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości. Jeśli mówimy, że nie zgrzeszyliśmy, czynimy Go kłamcą i nie ma w nas Jego nauki. 1 Jana 1:5-10

- Światło: dobro, prawda, uczciwość, bezpieczeństwo, czystość, życie
- Ciemność: zło, niebezpieczeństwo, lęk, śmierć
- Czysty, bez grzechu, pragnie nas oczyścić (grzech = odejście od Boga; przebaczenie, oczyszczenie = pojednanie, zjednoczenie)
- Wierny i sprawiedliwy.

📖 „Teraz właśnie trwajcie w Nim, dzieci, abyśmy, gdy się zjawi, mieli w Nim ufność i w dniu Jego przyścia nie doznali wstydu. Jeżeli wiecie, że jest sprawiedliwy, to uznajcie również, że każdy, kto postępuje sprawiedliwie, pochodzi od Niego. Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi: i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego. Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest. Każdy zaś, kto pokłada w Nim tę nadzieję, uświęca się, podobnie jak On jest święty.” 1 Jana 2:28-3:2

- Czyni nas swoimi dziećmi, przez dzielenie się swoim życiem
- Pragnie nas upodobnić do swojego Umiłowanego Syna
- Abyśmy mieli udział w Jego świętości (wewnętrznym życiu Trójcy Świętej).

📖 „Po tym poznamy, że jesteśmy z prawdy, i uspokoimy przed Nim nasze serce. A jeśli nasze serce oskarża nas, to Bóg jest większy od naszego serca i zna wszystko. Umiłowani, jeśli serce nas nie oskarża, mamy ufność wobec Boga, i o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego, ponieważ zachowujemy Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu podoba. Przykazanie zaś Jego jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał. Kto wypełnia Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim; a to, że trwa On w nas, poznajemy po Duchu, którego nam dał.” 1 Jana 3:19-24

- Bóg jest dla nas (naszych słabości) bardziej wyrozumiały niż my sami.
- Nie musimy się Go lękać.
- Pragnie, abyśmy „wierzyli w imię Jego Syna”, czyli, abyśmy zaufali Mu i oddali Mu swoje życie i w ten sposób złączyli się z Nim.
- Pragnie zjednoczenia z każdym człowiekiem. W tym celu obdarowuje nas Duchem Świętym, czyli swoim Życiem i Miłością.

📖 „Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim. Przez to miłość osiąga w nas kres doskonałości, że mamy pełną ufność na dzień sądu, ponieważ tak, jak On jest w niebie, i my jesteśmy na tym świecie. W miłości nie ma lęku, lecz doskonała miłość usuwa lęk, ponieważ lęk kojarzy się z karą. Ten zaś, kto się lęka, nie wydoskonalił się w miłości. My miłujemy Boga, ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował.” 1 Jana 4:16-19

- Bóg nie tylko nas kocha, ale sam jest Miłością. Miłość jest naturą Boga (Jedność Trójjedynego Boga. Doskonała jedność Trzech Osób Boskich w miłości.)
- Bóg jest źródle wszelkiej miłości.
- Jesteśmy powołani do pełni miłości. Nasza miłość staje się doskonała, gdy jednoczymy się z Bogiem.
- W Jezusie mamy śmiały przystęp do Boga. Poznanie Boga wyzwala nas z lęku.

4. Celem człowieka nie jest pełne poznanie Boga, lecz ukochanie Boga (a ostatecznie zjednoczenie się z Bogiem poprzez udoskonalenie tej miłości).

„Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością.” 1 Jana 4:8

- ❖ Znajomość Boga, nie polega na posiadaniu wielu informacji (wiedzy) o Bogu, ale na byciu związanym z Bogiem wiarą i miłością ku Niemu. Wiedza o Bogu może prowadzić do pychy, może być narzędziem kontroli innych ludzi i być wykorzystywana dla własnych wymiernych korzyści, czyli dla działania przeciw miłości. W życiu wiarą nie jest ważne wygrywanie argumentów teologicznych, zdawanie egzaminów z wiedzy religijnej, ale upodobnienie się do Jezusa. Powinniśmy patrzeć się na „owoce” naszego życia. Jeśli w konsekwencji życia wiarą nie upodobniamy się w Jezusa, oznacza to, że wiara nasza nie jest zdrowa.
- ❖ W celu pogłębienia swojej relacji z Bogiem, człowiek powinien przede wszystkim uczciwie spojrzeć na swoje życie i poznać swoją obecną relację, oraz w pełni uświadomić sobie swój realny stosunek do Boga. (Największą przeszkodą w rozwoju relacji międzysobowej są niejasności i dwuznaczności. Wtedy, w zależności od sytuacji możemy udawać przyjaciela Boga, albo zapierać się Go.)
- ❖ Przywiązanie do swojego wyobrażenia Boga jest bałwochwalstwem. Jeśli człowiek jest zbyt przywiązany do swojego obrazu Boga, nie może pogłębiać swojej relacji z żywym Bogiem. Powinniśmy pozwalać zanikać niedoskonałym obrazom Boga, ale także świadomie eliminować błędne wyobrażenia o Bogu.

5. Oparte na błędnym przekonaniu przeszkody, które utrudniają lub uniemożliwiają szczere ukochanie Boga i pogłębienie relacji z Bogiem.

A. BŁĘDNE PRZEKONANIE: „Dla Boga, zewnętrzne zachowanie człowieka jest ważniejsze niż jego nastawienie wewnętrzne (motywacja, uczucia, myślenie, przekonania).”

Bóg jest Władcą Absolutnym, który od swojego stworzenia wymaga bezwzględnego posłuszeństwa.

NAUKA JEZUSA (Bogu zależy na wewnętrznej przemianie człowieka, gdyż ona prowadzi do ostatecznego celu, jakim jest upodobnienie się do Syna Bożego i zjednoczenie z Bogiem. Dobre czyny powinny być wyrazem wewnętrznej przemiany.):

📖 *„Faryzeuszu ślepy! Oczyszczyć wpiery wnętrza kubka, żeby i zewnętrzna jego strona stała się czysta. Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! Bo podobni jesteście do grobów pobielanych, które z zewnątrz wyglądają pięknie, lecz wewnątrz pełne są kości trupich i wszelkiego plugastwa. Tak i wy z zewnątrz wydajecie się ludziom sprawiedliwi, lecz wewnątrz pełni jesteście obłudy i nieprawości.”* Mateusza 23:25-27

B. BŁĘDNE PRZEKONANIE: „Bóg ocenia czyny człowieka. Nagradza za te, które uzna za dobre. Karze za te, które uzna za złe.”

Bóg jest obiektywnym (bezlitosnym, bezwzględnym) Sędzią, bezwzględnie egzekwuje ustalone Prawo.

NAUKA JEZUSA (Miłość Boga jest bezwarunkowa. Nie musimy zdobywać miłości Boga! Nasze czyny nie wpływają na nastawienie Boga do nas, ale wyrażają nasze nastawienie do Boga.):

📖 *„Nie przyszedłem bowiem po to, aby świat sądzić, ale aby świat zbawić.”* Jana 12:47

📖 *„My miłujemy Boga, ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował.”* 1 Jana 4:19

📖 *„Bóg zaś okazuje nam swoją miłość właśnie przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze grzesznikami.”* Rzymian 5:8

📖 *„Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą! Po tym poznamy, że jesteśmy z prawdy, i uspokoimy przed Nim nasze serce. A jeśli nasze serce oskarża nas, to Bóg jest większy od naszego serca i zna wszystko.”* 1 Jana 3:18-20

C. BŁĘDNE PRZEKONANIE: „Najważniejszą sprawą dla człowieka jest zdobycie nagrody, jaką jest zbawienie.”

Bóg jest ambitnym Policjantem, który bacznie obserwuje nasze zachowanie. Wszystko notuje, a następnie donosi na nas Sędziemu.

NAUKA JEZUSA (Zbawienie jest niezasłużonym darem Boga):

📖 „Gdy uczniowie to usłyszeli, przerazili się bardzo i pytali: *Któż więc może się zbawić? Jezus spojrzal na nich i rzekł: U ludzi to niemożliwe, lecz u Boga wszystko jest możliwe.*” Mateusza 19:25-26

📖 „Na to odrzekł jednemu z nich: *Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy; czy nie o denara umówiłeś się ze mną? Weź, co twoje i odejdz! Chcę też i temu ostatniemu dać tak samo jak tobie. Czy mi nie wolno uczynić ze swoim, co chcę? Czy na to złym okiem patrzysz, że ja jestem dobry?*” Mateusza 20:13-15

📖 „My przecież - *sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił. I dodał: Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa. Jezus mu odpowiedział: Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju.*” Łukasza 23:41

📖 „Albowiem w Chrystusie Bóg jedną z sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo jednania.” 2 Koryntian 5:19

6. Cztery zasadnicze wyobrażenia Boga (CZTERY GŁOSY BOGA)

1. Bóg jako Jedność.

Bóg znany, jako Jedyny, Najwyższy, Żyjąca Jedność Osób będzie atrakcyjny dla ludzi, których życie jest intelektualnym i emocjonalnym dążeniem do integracji. Zwykle ludzie ci są świadomi pewnych sprzecznych sił, które mogą ich rozerwać. Siły te stanowią niebezpieczeństwo dla równowagi potrzebnej do zdrowego funkcjonowania ludzkiej osoby. Bóg jest postrzegany jako ten, który wnosi harmonię do chaosu.

2. Bóg jako Prawda.

Ludzie, którzy pasjonują się prawdą, którzy z pasją poszukują prawdy, są zwykle bardziej systematyczni, opanowani i wykazują większe zaciekawienie niż inni ludzie. Bardzo lubią zadawać pytania, dyskutować i dzielić się własnymi odkryciami. Tacy ludzie, czują się powołani przez Boga jako ostatecznej rzeczywistości, Prawdy samej w sobie, Istnienie samo w sobie. Są bardzo podobni do ludzi poszukujących Boga jako jedność, ale nie odczuwają w sobie takiego konfliktu. Jeśli jednak nie znajdą prawdy mogą się stać bardzo sceptyczni, cyniczni, utracić wszelki entuzjazm.

Niebezpieczeństwem dla tego typu ludzi jest zajęcie się różnymi bocznymi drogami i zagubienie się w labiryncie różnych możliwych teorii. Zbyt wielka ilość teorii, czy też zbyt duże zaangażowanie się w spekulacjach, może zagłuszyć w nich głos Żywej Prawdy. Ludzie ci powinni być świadomi, że celem nie jest wiedza o Bogu, ale umiłowanie Boga.

3. Bóg jako Dobro

Ci, którzy szukają Boga jako Dobrego, są najbardziej uroczymi istotami ludzkimi. Zdają się mieć znacznie słabszy system samoobronny, niż większość innych ludzi. Zwykle są bardzo radośni, współczujący. Jednak ludzi ci cierpią w tym poranionym świecie. Są często manipulowani, oszukiwani a nawet zdradzani. Liczni ludzie starają się ich wykorzystać. Ich grzechy nie są planowane. Często są wynikiem manipulacji innych. Ich słabości lub naiwności.

Ludzie, którzy są pociągani do Boga jako Dobrego, mogą doświadczyć olbrzymiej tragedii, gdy zбочą z drogi poszukiwania Boga i oddadzą się wartościom światowym. Jeśli będą wierni swoim poszukiwaniom Dobrego Boga, staną się ludźmi zaangażowanymi w ofiarną służbę innym ludziom.

4. Bóg jako Piękno

Jest to skomplikowana grupa, ponieważ piękno może być zwodnicze. Zgodnie z wiedzą Greków i nauką Platona, człowiek może odnaleźć wieczne i niezmienne Piękno, tylko wtedy, gdy nie zatrzyma się na pięknie przemijającym. Ponieważ piękno i przyjemność są dwoma stronami tego samego doświadczenia, poszukiwacze boskiego Piękna muszą uważać na pokusę zadowolenia się czymś mniejszym.

Z artystami bywa bardzo różnie. Jedni są bardzo blisko Boga inni żyją z dala. Jeśli ucieknie w bezmyślną religijność albo niereligijny hedonizm, człowiek ten będzie smutnym klaunem, którego uśmiech jest maską ukrywającą wewnętrzne lzy.

- ☞ Największym niebezpieczeństwem jest zgodzenie się na coś mniejszego niż Bóg, niż ostateczna Jedność, Prawda, Dobro, Piękno. Kiedy serce jest podzielone, rozwój człowieka jest powolny i pełen cierpienia. Życie staje się czyścem. Służenie dwom panom jest rodzajem neurozy. Jeśli taka neuroza istnieje, trzeba ją zidentyfikować, zrozumieć i pokonać.